

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 60590 af 15/09/1998 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse P-25-98 om beregning - pension - varmetillæg - brændselsudgifter

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201599-97

Ankestyrelsens principafgørelse P-25-98 om beregning - pension - varmetillæg - brændselsudgifter

Resume:

Ved beregningen af varmetillæg kunne der ikke foretages fradrag i pensionistens brændselsudgifter for det beløb, som tillægges beregningsgrundlaget ved beregningen af boligydelsen til delvis dækning af varmeudgifter efter lov om individuel boligstøtte.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at personligt tillæg til dækning af varmeudgifter efter lov om social pension alene ydes til dækning af brændselsudgifter, hvorimod det beløb, der tillægges ved beregningen af boligydelse efter lov om individuel boligstøtte, er beregnet til at dække de faste varmeudgifter, som ved en ændring af lejeloven pr. 1. januar 1995 blev overført til varmeregnskabet. Det er således ikke udgifter til dækning af det samme formål, som kan afholdes efter begge love.

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 22 af 14. januar 1998 - § 17, stk. 2

Sagsfremstilling:

En pensionist modtog boligydelse, og indtil udgangen af 1996 samtidig varmetillæg efter § 17, stk. 2, i lov om social pension.

Efter en ændring af lejeloven med virkning fra januar 1995 blev den del af varmeudgiften, der hidtil havde været indregnet i huslejen, adskilt fra denne. For at undgå at pensionister derved fik mindre i boligydelse, blev det beløb, der anvendtes ved beregningen af boligydelse forhøjet med 19 kr. pr. kvadratmeter (1997-beløb).

Kommunen fandt herefter, at pensionisten fik varmetillæg efter 2 forskellige love til samme formål. Varmetillægget blev herefter omregnet, således at varmemeforbruget blev reduceret med 19 kr. pr. kvadratmeter. Omregningen medførte, at varmetillægget bortfaldt på grund af reglerne om egenbetaling.

Ankenævnet stadfæstede kommunens afgørelse med den begrundelse, at det følger af almindelige forvaltningsretlige og socialretlige grundsætninger, at der ikke kan udbetales sociale ydelser efter flere forskellige love til dækning af samme formål. Ankestyrelsen indhentede pensionistens varmeregninger for den relevante periode, og det fremgik heraf, at hans udgifter til varme alene vedrørte levering af naturgas.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvordan varmetillæg efter pensionslovens § 17 skal beregnes, når en del af varmeudgifterne er indregnet i boligydelsen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at der ved beregning af pensionistens varmetillæg skulle foretages fradrag i varmeudgiften for det beløb, som tillægges beregningsgrundlaget ved beregning af boligydelse, jf. § 16 og § 10, stk. 5, i lov om individuel boligstøtte.

Begrundelsen var, at pensionistens varmeudgift i følge det specificerede varmeregnskab alene vedrørte levering af naturgas - det vil sige egentlige brændselsudgifter.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at personligt tillæg til dækning af varmeudgifter efter lov om social pension § 17, stk. 2, ydes til dækning af udgifterne til opvarmning, det vil sige til dækning af udgifterne til brændsel, hvorimod det beløb, der tillægges ved beregningen af boligydelse efter lov om individuel boligstøtte, jf. § 16 og § 10, stk. 5, er beregnet til at dække de faste varmeudgifter, som ved en ændring af lejeloven, som trådte i kraft den 1. januar 1995, blev overført til varmeregnskabet. Det var således ikke udgifter til dækning af samme formål, der kunne afholdes efter begge love.

Ankestyrelsen lagde i den forbindelse vægt på, at det fremgik af bemærkningerne til lovforslaget om ændring af lejeloven og lov om individuel boligstøtte, at lovændringen ikke ville medføre øgede udgifter til varmhjælp til pensionister, idet varmhjælp alene ydes til brændselsudgifter, der ikke berøres af forslaget.

Ankestyrelsen ændrede således ankenævnets afgørelse.